

Ev işçileri için daha iyi çalışma koşulları

İsviçre İstatistik Bürosu bilgilerine göre, 53.000 kişi ev işlerinde çalışmakta ve bunların 23 000 tam gün çalışma olanağı bulmakta. Bu rakamlar resmi olarak, kayıtlı olan çalışanların sayısını göstermekte. Unia sendikası, ev işçilerinin belirli bir kesiminin, resmi kayıtlarda yer almadığını, ve tahminen 125 000 kişinin bu alanda çalıştığını ve bunların çoğunluğunu kadınların oluşturduğunu belirtmekte

Temizlik, ütü, çamaşır yıkamak, çocuğa bakmak, yatacak insanlara hizmet etmek, yemek pişirmek..... ev işlerinde çalışan emekçilerin yaptığı işler arasında yer almakta. İsviçre İstatistik Bürosu bilgilerine göre, 53.000 kişi ev işlerinde çalışmakta ve bunların 23 000 tam gün çalışma olanağı bulmakta. Bu rakamlar resmi olarak, kayıtlı olan çalışanların sayısını göstermekte. Unia sendikası, ev işçilerinin belirli bir kesiminin, resmi kayıtlarda yer almadığını, ve tahminen 125 000 kişinin bu alanda çalıştığını ve bunların çoğunluğunu kadınların oluşturduğunu belirtmekte. Bu alanda kesin bilgilerin elde edilmesinin zor olduğunu belirten unia sendikası sözcüsü **Vania Alleva**, "bu alanda çalışan bir çok kişinin

kaçak çalıştığını belirtmek bir sır değil. Ev işçilerinin çalışma koşulları çok kötü, ve bir çoğunun sigortası ödenmiyor, sosyal haklardan yararlanamıyorlar" dedi. Bu alanda, genellikle tek başına izole olmuş bir biçimde çalışanların çoğunluğunu kadınların oluşturduğu gerçeğinden yola çıkan sendika, kadınların çalıştıkları alanda karşılaştıkları sorunlara dikkat çekti. Bu alanda çalışanlar; çok az ücret karşılığı çalıştırılıyor, sosyal sigortasından yararlanamıyor, tatil hakları yok, bu nedele tatile gittiklerinde ücret alamıyor, hastalandıklarında, hamilelik iznine ayrıldıklarında kendilerine ücret ödenmiyor, mesai parası alamıyorlar, 13. aylık alma hakları yok, sürekli olarak kullandıkları temizlik malzemeleri nedeniyle sağlıkları zarar görmekte. Ev çalışanlarına ödenen ücreti, her işveren kendisi belirlemekte. Bir işveren tam gün çalışan bir işçiye

3500 Frank aylık öderken, başka bir işveren 2000 frank ödeyebilmekte. Yaşanan bu ve benzeri sorunları ortadan kaldırmak, ev işçilerinin iyi koşullarda çalışmalarını, çalıştıkları emeğin karşılığını almalarını sağlamak amacıyla unia sendikası kampanya başlattı. Unia sendikası başlattığı kampanya ile ev işçilerinin ya Toplu İş Sözleşmesi kapsamında ya da Normal İş Anlaşması çerçevesinde çalışmasını sağlamayı hedeflemekte. Sendika somut olarak, meslek eğitimi almamış ev işçilerinin en az 22.-frank, eğitim almış işçilerin ise en az 25.- frank saat ücreti almasını, hastalık, tatil, hamilelik vb. durumda saat ücretlerinin ödenmesini talep etmekte. Kaçak çalışan işçilerin, yasal olarak çalışması için, işverenlerin gerekli işlemleri yapması ve çalışan kişiyi hakları konusunda bildirmesi talebidir sendikanın başlattığı kampanyada yer almaktadır.

(arkadaş)

EMİNE SARIASLAN

Sosyal danışman /Sosyal Pedagog

Kadın Köşesi

Arkadaşımız, işlerinin yoğunluğu nedeniyle bu ayki yazısını yollayamamıştır.

HAYATIN İÇİNDEN

Arif Nacaroğlu-arif1@gantep.edu.tr

Pazarcık Ovası

Türkiye'nin ovaları... Ege'de, Akdeniz'in doğusunda, Suriye sınırlarında, Konya'da ovalar. Ne eksen büyür, olgunlaşır. Pazarcık Ovası da en verimli bölgelerimizden biri. Pamuk, mısır, buğday, arpa ve toprağın hemen altındaki sular. Toroslar'dan sabırla akıp gelmiş ve görünmeyen deniz olmuş sular. Bin yıllardır burada yaşayanları zengin etmemiş ama hayat vermiş, mutluluk vermiş bu verimli topraklar, bugün ciddi bir tehdit altında. Pazarcık Ovası'na hakim tepelerin üzerinde şimdi iki tane çimento fabrikasının bacası yükseliyor. Sali günü Evrensel'de yayınlanan Kemal Çöçelli'nin yazısını tekrar okumanızı öneriyorum. Çöçelli soyadını yaşadığı köyden alacak kadar orali. Pekli çimento fabrikalarını oraya kurma kararı alanlar?.. Bazıları Pazarcık Ovası'nı görmemiş bile. Hoş, görsele de fark etmez ya... Çimento işi belki patronlarına iyi para kazandıracak ama, ülkeye sağlayacağı katma değer devede kulak. Şimdi bu pis işleri Avrupa'nın yükselen vatandaşlık ve çevre bilinci içerisinde, o bölgenin insanlarına kabul ettirebilme şansı neredeyse yok gibi. Bu yüzden dünya sermayesi, ihtiyacı olan çimento, demir gibi yüksek enerji tüketimi gerektiren ve çevreyi kirleten sanayileri bizim gibi muhtaç ülkelere taşıyarak sözde yoksul ülkelerin gelişmelerine, sermaye transferi yoluyla katkıda bulduklarını savunuyorlar. Bugün başta Fransa, Almanya, İngiltere gibi Avrupa'nın dev sanayi ülkeleri olmak üzere tüm dünya kapitalistleri, kirli işlerini yoksul ülkelerin yoksul insanlarına, bir dilim ekmeğe karşılığında yaptırma yolunu seçmişler. Bu ilişkilerin de işbirliği yönetimler ve ilişkili iş çevreleriyle sürdürüyorlar. Böylece bir taşla üç-beş kuş birden vuruyorlar. Bir kere demir ve çimento üretimi için olağanüstü kömür ve elektrik enerjisi gerekiyor. Ülkemizin zaten elektrik enerjisi üretiminde sıkıntılı günler geçirdiği göz önüne alınırsa, çimento fabrikası kurmak ne kadar akılcı?.. Şimdiden "Nükleer santral isteriz" diye tepinmeleri boşuna değil. Almanlar akıllı. Ruhr bölgesindeki tüm demir-çelik üretimlerini yoksul Brezilya'ya kaydırdılar. Elektrik enerjisi gereksinimi azalınca da nükleer santralleri kapattılar. Tonlarca demir satacağına, küçükük bir elektronik devre satarak dünyanın en zengin ikinci ülkesi olmayı sürdürüyorlar. Fransızlar akıllı... Çimento üretimlerinin hemen hepsini yoksul ülkelere kaydırıp ülkelerinin kirli baca dumanından etkilenmesini önlediler. Hem de gittikleri yoksul ülkelere davul zurnayla karşılandılar. Bakanlarımız, Başbakanımız, diğer devletliler her toplantıda, "Ülkemiz yüksek teknoloji ürünlerinin üretimine yönelmelidir. Bu yüzden bilime ve araştırmaya bugüne kadar ayrılmış en yüksek bütçeyi ayırdık. Bir gram bulgı, bin ton çimentodan, demirden daha değerli" demiyorlar mı? TÜBİTAK toplantılarında, üniversitelerde diyorlar. Çöçelli ne diyor? "Bizler bu ovada ve bu kentte yaşayan çiftçiler olarak, ova-mızda çevre canavarı, toprak ve tarım katili olan çimento fabrikalarını kesinlikle istemiyoruz." Çöçelli duyarlı bir ses, aydın bir çiftçi belli ki. Ama bu ses yalnız bırakılırsa, kaderleri ortak insanları onu yalnız bırakırsa, hep birlikte kaybedecekler. Hem topraklarından olacaklar, hem geçmişlerinden!..

'İşçiler payına düşeni almak istiyor'

Her zaman olduğu gibi biz, sadece İsviçre'de işçi hakları için mücadele etmek değil, dünyanın her yerindeki kardeş sendikacılarla birlikte, işçilerin onuru ve işçi emeğine saygı için mücadele etmek gerektiği anlayışını savunuyoruz.

(Baştarafı sayfa 16'da)

İnşaat alanında işveren ve sendika arasında yapılan görüşmelerin başarısızlıkla sonuçlanmasının ardından, mediyator aracılığı ile çözüm aranmaya başlandı. Bu yöntemle bir çözüm bulunacağına inanılmamaktadır.

İnşaat işverenleri 2007 nin kasım ayında, inşaat işçilerinin direnişini kıramayacaklarını, işçilerin mücadelesinin güçlü olduğunu ve sınırsız esnek çalışma saati uygulamasını hayata geçirmeyeceklerini anladıktan sonra, sendika ile görüşmeler devam etmek için bir mediyator talep ettiler. Sendika bu isteği onayladı, ve işverenlerle birlikte Jean-Luc Normann'ı mediyator olarak belirledi. Aslında yapılan görüşmelerde bir çözüm bulundu, fakat bulunan bu çözüm işverenler çatı örgütünün ocak 2008 de yaptığı delege toplantısında ret edildi. Mediyator aracılığı ile görüşmelerimizi tekrar devam ettireceğiz. Umuyorukki, yeni den başlayan görüşmelerde İsviçre genelini kapsayan bir Toplu İş Sözleşme konusunda anlaşmaya varabiliriz.

İsviçre'de, grev sayısında artış oldu. Grev, İsviçre işçi mücadelesi açısından ne anlam taşımakta?

Herzamanki gibi İsviçre'de az grev yapılmakta. Unia sendikası için de grev, istisnai bir durum. Biz 450 Toplu İş Sözleşmesine imza attık ve sorunları, yapılan görüşmeler çerçevesinde çözmeye çalışıyoruz. Unia için, grev , hiç bir zaman amaç olmadığı, sadece amaca ulaşmak için son olarak kullanılması gereken bir araç özelliği taşımakta. Eğer işveren ile yapılan görüşmelerden sonuç alınmaz ise, son çare olarak greve başvurulmaktadır. Eğer işverenler, elde ettikleri karardan, işçilere vermeyi ret eder ve işçileri birbirine karşı kullanmaya, onlarla oynamaya çalışır ise, grevlerin sayısında elbette artış olacaktır.

İşverenin yaptığı saldırılara karşı işçi cephesinde durum nedir?

Sevinerek beilirlenebiliriz, işçiler bu baskılara

karşı sessiz kalmıyorlar, işverenin istediğini yapmasına mücadele ediyorlar. Onlarda ekonominin iyiyi gittiğini, işverenin kar ettiğini görüyorlar. Ve bu olumlu gelişmeden payına düşeni almak için de baskılara karşı geliyorlar.

Halkın grevlere karşı tepkisi nasıl?

20 yıl öncesine kadar grev İsviçre'de bir tabu idi. Şuan halk ve işçiler grevi, meşru bir mücadele biçimi olarak değerlendirmektedir. Hem inşaat işçileri grevi, hemde SBB kargo işçilerinin Bellinzona'daki grevi esnasında yapılan ankette, halkın çoğunluğu grevi anlayışla karşıladığını belirtti.

Endüstri, hizmet sektörü vb. alanlardaki gelişmeler hangi boyutta?

Geçtiğimiz yıllarda, yaklaşık olarak her sektörde grevler oldu. Endüstri sektöründe çalışanlar, yapısal yenilenmeye (Restrukturierung) ve işçilerinin kapatılmasına karşı grev yaptılar. Kamu işçileri de bir çok kez günlük greve gitti. Bu sene bahar ayında binlerce devlet memuru Waadt kantonunda iş bıraktı.

İşverenler sendikaya karşı saldırıya geçti, onların idda ettiği gibi "sendika iç barışımı" zedeledi?

Migros yada taşıma firması ASTAG gibi bazı işverenler, sendikaya karşı son derece saldırgan bir tavır takınmaktalar. Açıkça sendikanın faaliyetlerinden rahatsız olmaktadır. Çünkü sendikanın faaliyetleri ne deviyile, çalışanları istedikleri gibi yönetememektedir. Fakat, bunun yanısıra işçiyeye, onun üretimine saygı duyan ve sendika düşmanı politikayı duymak istemeyen işverenler de var.

Sendikanın önde gelenleri, eylem anında tüneli kapatmak, trafiği engellemek suçlaması nedeniyle mahkeme önüne çıkmak zorunda kaldı, SBB, işçilere önderlik eden sendikayı Bellinzona'daki işyerini işgal etmekle suçlayıp tazminat davası açacağını belirtti. Sendikaya karşı yapılan bu suçlamaları nasıl açıklayabiliriz?

niz? Yasalar sendikayı korumuyormu?

İsviçre Anayasasında, grev hakkı garantiye alındı. Genel olarak Federal mahkeme de bu hakkı korumakta. Tünel işgal olayında, beş federal mahkeme hakiminden üçü, inşaat işçilerinin talepleri için tüneli kapaması karşısına, araba sürme özgürlüğünü çıkartarak tüneli bloke edilmesini ve bu eylemle önderlik eden sendika yöneticilerini yargıladılar. Federal mahkeme bu olayda, çok özel bir uygulamaya gitti. Bütün bunlara rağmen sendika gerekli gördüğü, acil durumda greve gidecek ve bu tür eylemlerden de kaçınmayacaktır. Unia sendikası geçen senelerde işverenlerin tazminat talebiyle karşılaştı. Fakat şimdiye kadar, kimseye bir ödeme yapmadık. Bu tür uygulamaları, işverenlerin, sendikayı baskı altına almak için uyguladıkları bir taktik olarak değerlendiriyoruz.

Unia sendikası gelecekteki, sosyal kısıtlamalara, işten atmalara, işyerlerinin kapatılmasına karşı nasıl bir strateji geliştirmekte?

Bizler ilk olarak, sendikanın örgütlenmesini geliştirmeliyiz, özellikle kamu çalışanları arasında. Bu alanda geleneksel olarak sendikanın örgütlenmesi zayıf. İkinci olarak sendika aktivistlerinden oluşan ağı geliştirip güçlendirmemiz gerekmektedir. Biz işçiler için değil, işçilerle birlikte mücadele etmeliyiz. Ve biz kampanya yürütme yeteneğimizi artırmalıyız.

Sendikalar arasında uluslararası dayanışmanın boyutu nedir?

Her zaman olduğu gibi biz, sadece İsviçre'de işçi hakları için mücadele etmek değil, dünyanın her yerindeki kardeş sendikacılarla birlikte, işçilerin onuru ve işçi emeğine saygı için mücadele etmek gerektiği anlayışını savunuyoruz. Bu bizim sendikal anlayışımızdaki esaslı bir öge. Biz birçok uluslararası sendika birliklerinde yer almaktayız ve uluslararası gelişmelere uygun aktiviteler geliştirmekteyiz. Mart ayında Güneyafrika inşaat işçileri sendikası delegasyonu İsviçre'de idi. Biz onlarla birlikte, Güneyafrika'da yapılacak olan dünya kupası şampiyonası öncesi, inşaat işçilerinin, çalışma koşullarını görüştük. İnşaat işçilerinin çalışma koşullarının iyileştirilmesi için birlikte çaba sarf etmekteyiz.

(Röportaj / Emine Sariaslan)

Bellinzona Kargo işçileri: "Vergogna!"

Açların Gözbebekleri

Değil birkaç değil beş on otuz milyon aç bizim!

Onlar bizim! Biz onların! Dalgalar denizin! Deniz dalgalarının!

Değil birkaç değil be on 30.000.000 30.000.000! Açlar dizilmiş açlar! Ne erkek, ne kadın, ne oğlan, ne kız sıska cılız eğri büğrü dallarıyla eğri büğrü ağaçlar! Ne erkek, ne kadın, ne oğlan, ne kız açlar dizilmiş açlar!

Bunlar! Yürüyen parçaları o kurak toprakların! Kimi kemik dizlerine vurarak yuvarlak bir karın taşıyor!

Kimi deri... deri! Yalnız

yaşiyor gözleri! Uzaktan simsiyah sivriliği nokta nokta uzayıp damara batan

kocaman başlı bir nalın civisi gibi deli gözbebekleri, gözbebekleri! Hele bunlar hele bunlarda öyle bir ağrı var ki, bunlar öyle bakarlar ki!... Ağrımız büyük! büyük! büyük! Fakat artık inanimize inemez tokat! Demirleştirdi bağrımız, çünkü ağrımız 30.000.000 deli gözbebekleri! Gözbebekleri!

Ey beni ağzı açık dinleyen adam! Belki arkamdan bana bu kalbini haykırana "kaçık" diyen adam! Sen de eğer ötekiler gibi kazsan, bir mana koyamazsan sözlerime bak bari gözlerime; bunlar: Deli gözbebekleri! Gözbebekleri!

Nazım Hikmet Ran